27/02/2023

Κυριακή της Τυρινής και χειροθεσία Διακόνου και Αναγνώστη στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος, την Κυριακή της Τυρινής λειτούργησε και μίλησε στον Ιερό Ναό της Αγίας Κυριακής Χρυσηίδας, στη Μέση Κέρκυρα.

Στον ως άνω ιερό ναό, εφημερεύει ο ρέκτης ιερεύς πρωτ. **π. Ευάγγελος Κούτρας,** ο οποίος εργάζεται άοκνα στην ενορία, και έχει να επιδείξει ένα σπουδαίο πνευματικό έργο.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Κερκύρας

Κατά την Θεία Λειτουργία ο Σεβασμιώτατος κ. Νεκτάριος, μίλησε προς το εκκλησίασμα, κάνοντας λόγο για την ανάμνηση της εξώσεως των πρωτοπλάστων από τον παράδεισο:

Οι **πρωτόπλαστοι** απαφάσισαν μέσα από την ελεύθερη βούληση, την οποία τους χάρισε ο Θεός, να αποκοπούν και να αυτονομηθούν από τον Δημιουργό τους, και να ζήσουν την ζωή του κολασμού. Η απομάκρυνση καθ΄οιονδήποτε τρόπον από τον Θεό, συνεπάγεται την απομόνωση και την κόλαση του οποιουδήποτε αποφασίσει ελεύθερα για την ζωή του.

Μάλιστα δε, οι πατέρες της εκκλησίας μας, αναφερόμενοι σε τούτο το γεγονός, παρουσιάζουν τους πρωτοπλάστους προ της παρακοή τω,ν ως ενδεδυμένους τον

θεούφαντο χιτώνα, και μετά την παρακοήν η οποία οδήγησε στην πτώση, να φέρουν τους δερματίνους χιτώνες για να καλύψουν την εντροπή της αμαρτίας.

Η ανθρωπότητα μπήκε στον πειρασμό της φθοράς και του θανάτου, ενώ θα μπορούσε ο Αδάμ και η Εύα να αναγνωρίσουν την πτώση τους, όντας ακόμη μέσα στον Παράδεισο, όταν ο Θεός τους αναζήτησε και τους ρώτησε που βρίσκονται.

Και όταν τους ήλεγξε γιατί παρέβησαν την εντολή του, οι ίδιοι δικαιολογήθηκαν, και ο ένας έρριψε την ευθύνη εις τον άλλον. Και τελικά την ευθύνη την απηύθυναν στον ίδιο τον Θεό, που δημιούργησε τον όφι.

Η σκληροκαρδία και η αμετανοησία, άρχισε από την ίδια στιγμή που πλέον ο άνθρωπος μπήκε μέσα στην φθορά και στον θάνατο.

Και όλη η ανθρωπότητα στην απόφαση των πρωτοπλάστων, κληρονόμησε τις συνέπειες της φθοράς και του θανάτου. Για να βεβαιωθούμε περί της κληρονομιάς αυτής ένα πολύ απλό παράδειγμα μπορεί να μας πείσει.

Εάν ρωτήσουμε ένα μικρό παιδί γιατί έκανε κάποια αταξία, αμέσως θα δικαιολογηθεί και δεν θα αναλάβει την ευθύνη της πράξεως του. Ακριβώς αυτό το παράδειγμα δείχνει την κληρονομικότητα της ανταρσίας έναντι του Θεού.

Ενώ ο ίδιος ο Θεός, ο Δημιουργός μας, πόνεσε για την απόφαση αυτή των πρωτοπλάστων, αποφασίζοντας ξανά από τελεία αγάπη που έχει στον άνθρωπο, χωρίς να παραβιάσει την Ελευθερία την οποία του χάρισε, σαρκώνεται ο Λόγος του Θεού «Δι΄ου τα πάντα εγένετο».

Και έκτοτε επαφίεται η αναστροφή του Λόγου του Θεού ως τελείου ανθρώπου αλλά και τελείου Θεού, ώστε να κατανοήσει η ανθρωπότητα την λανθασμένη πορεία της προς το σκότος και τον κολασμόν και να επιστρέψει στο φως της θεότητος, δια της θυσίας Του επί του Σταυρού και της τριημέρου αναστάσεως Του.

Καταδικάζοντας έτσι τον αιώνιο θάνατο της ανθρωπότητος, και δια του δικού Του θανάτου και δια της αναστάσεως Του, χαρίζει την ζωή της αθανασίας και της αφθαρσίας σε εκείνους οι οποίοι τον αποδέχτηκαν.

Υπάρχει λοιπόν και σήμερα η ελπίδα της υπέρβασης της φθοράς, της ασθένειας και του θανάτου, αλλά αυτό βρίσκεται ακριβώς στην δική μας ελεύθερη βούληση και απόφαση.

Το γεγονός της σωτηρίας της ανθρωπότητας διακονείται μέσα στο Σώμα της Εκκλησίας του Χριστού, εν Αγίω Πνεύματι και δια των μυστηρίων της.

Το παράδοξο στις ημέρες μας, είναι ότι ο σύγχρονος άνθρωπος παραλογιζόμενος, ερωτοτροπεί ξανά με τον θάνατο και την φθορά. Δεν μπορεί να δει υπό το πρίσμα της αιωνιότητος την ζωή του, και γίνεται κοντόφθαλμος στην ζωή της καθημερινότητος, των απολαύσεων, των ηδονών, του πλούτου, της πλεονεξίας, της αδικίας, και όλων εκείνων δια τον οποίων χαρακτηρίζεται η ζωή, ως ζωή της φθοράς, και του θανάτου.

Σήμερα οι πιστοί, και οι άνθρωποι κάθε βαθμίδας και αξιώματος, είτε βρίσκονται στην κορυφή της πυραμίδος της εξουσίας, είτε σε οποιουδήποτε άλλου κοινωνικού και εξουσιαστικού θώκου, έρχονται σε αντίθεση με την απόφαση του Θεού, να απομακρύνουμε καθετί μας εμποδίζει στην εν Χριστώ ζωή.

Σήμερα θεωρείται αποδεκτός επίσκοπος, ιερεύς και ποιμένας, εκείνος ο οποίος συμβιβάζεται με τις επιταγές και τις επιθυμίες του κοσμικού νόμου και του κοσμικού φρονήματος.

Αν αντιταχθεί στις εφάμαρτες προτάσεις της κοινωνίας, και διδάξει για την αληθινή αγάπη του Θεού, τότε εγείρει αντιδράσεις, με αποτέλεσμα να συκοφαντείται καθημερινά η Εκκλησία του Χριστού μας, και να θεωρείται

σκοταδιστικός ο Λόγος της Αλήθειας του Θεού.

Προς το Τέλος της Θείας Λειτουργίας, απηύθυνε επαινετικούς λόγους για τον εφημέριο π. Ευάγγελο, και για το έργο το οποίο συντελείται σε αυτή την ενορία.

Χειροθεσία δύο νέων

Μάλιστα δε, χειροθετώντας δύο νέους, τους έδωσε ευλογία στην εκκλησιαστική διακονία και στην την διακονία του αναγνώστου.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε σε όλο το εκκλησίασμα, η Μεγάλη τεσσαρακοστή να φέρει καρπούς πνευματικούς από τους αγώνες της προσευχής, της μετάνοιας, της ελεημοσύνης και της περισυλλογής. Ευχήθηκε την ένδοξη Ανάσταση του Χριστού μας, να την βιώσει ει δυνατόν όλη η ανθρωπότητα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ

.